

04/05/2018

Article de la regidora Isa Martínez sobre la sentència de “La manada”

LA HIPOCRÉSIA DEL PARTITS DEL BLOC DEL 155 I LA PERVERSA UTILITZACIÓ DEL DOLOR ALIÈ AMB INTERÈS POLÍTI

La regressió social en vers els valors ètics i morals a la nostra societat agafa un caire preocupant. Un exemple és la fal·làcia de l'alliberació de la dona, quan realment continua subjugada a l'home, tant en l'àmbit sentimental i laboral, com ara en el judicial, i no podem obviar que els abusos sexuals i l'explotació sexual dels menors, inclosa la pornografia infantil, constitueixen greus violacions dels drets fonamentals i, en particular, dels drets del nen a la protecció i les cures necessàries per al seu benestar, tal com estableixen la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets del Nen de 1989 i la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea (Directiva 2011/92/UE del Parlament Europeu i del Consell de 13 de desembre de 2011 relativa a la lluita contra els abusos sexuals i l'explotació sexual dels menors i la pornografia infantil i per la qual se substitueix la Decisió marc 2004/68/JAI del Consell)

Hem de dir que creiem fermament en l'Estat Social i de Dret, i com no, en la real i no aparent, com desgraciadament succeeix, separació de poders.

Dit això, tal com venim mantenint, per desgràcia des de fa més de 6 meses les resolucions judicials, a més de poder-se recórrer, s'han de poder criticar raonadament i, aquest fet que se'ns està criticant i impeding de manera totalitària per part del partits del bloc constitucionalista i els seus “palmers”. Fins al punt d'impedir portar un color que simbolitza l'oposició a una injustícia flagrant com és l'empresonament sense fonament dels representants civils i polítics de Catalunya. Aquests són els mateixos que avui es permeten criticar, no ja la resolució injusta de “La Manada”, sinó fins i tot s'aventuren en les particularitats privades dels magistrats.

Així aquest mateixos que permeten que es persegueixin, empresonin, amenacin i coartin les llibertats de tot un poble, que no permeten la crítica a resolucions injustes que violenten la necessària separació de poders de qualsevol estat de dret que s'aprecii, avui, aprofitant-se de l'anomenat cas de la "La Manada", presenten una declaració institucional, feta sense cap rigor jurídic, que denota de nou la deriva totalitarista i sectària del Govern del PP i els seus "palmers". Així PP, C's, PSC, sense fer un anàlisi jurídic profund, amb una esca o nul·la tècnica-jurídica, no només critiquen una resolució judicial, sinó que en el cas del PP i PSC els seus representants al govern central s'han permès insinuar fins i tot que el Magistrat del vot particular no està bé del tot. De nou per arreplegar quatre vots es permeten revelar informació que, en el cas de la Sra. Robles, només podia saber com a membre del CGPJ.

La hipocresia d'aquests partits és supina, ells que limiten llibertats a aquells que no els donen redit polític i que converteixen els processos penals en instruments polítics, en comptes de convertir-lo en limitador del poder polític, avui s'erigeixen en crítics salvadors.

Hem d'anar en compte de deixar-nos enganyar per moviments sibil·lins de l'estratègia punitivista de la dreta i els seus "palmers" que volen mobilitzar a les masses per aprofitar fer una nova reforma del Codi Penal que de nou els permeti retallar més drets i llibertats, com ja van fer al 2015. El que s'ha de fer és aplicar la llei amb rigor, i posar mitjans preventius i proventius alhora que treballar amb polítiques d'igualtat i no, per contra, buscar actuacions reactives que els doni redit polític, però que no garanteixin la prevenció i la seguretat ciutadana .

En relació en concret a la Sentència i al Vot particular del cas "La Manada", dir que nosaltres entenem que és injusta i que en el cas del vot particular es pot ensumar un cert aroma a misogínia. Dit amb rigor jurídic, no son ajustades a dret i això ho diem per els motius següent:

Amb les cauteles de no haver pogut presenciar tota la pràctica de la prova, entenem que dels fets que en la mateixa es donen per acreditats, sembla clar que guanya la hipòtesis acusatòria. El problema resideix en la tipificació errònia que dels mateixos es fa, en “roman paladino”, queda clar que va haver accés carnal sense consentiment de la jove i es va violentar la seva indemnitat i llibertat sexual del 180 Codi Penal, ateses les particulars i degradants circumstàncies que la dona va patir durant la violació (actualment agressió).

Creiem que hi ha un clar error de subsumpció, al entendre que el delicte és d’abús i no d’agressió, atès que clarament no va haver prevaliment sinó intimidació (179 Codi Penal en relació al 180 Codi penal) i, atès que la situació descrita als fets provats, s’incardina en la coacció suficient i eficaç buscada per els violadors per vèncer la voluntat de la víctima (“valorada ex ante” STS 2-7-98;15-1-98;SAPB 23-2-99).

Així sembla obvi que va haver dolo, com a mínim a títol d’eventual, sobre el coneixement dels acusats de l’absència de consentiment de la víctima, més si atenem a les circumstàncies descrites al relat de fets provats, en què es deixa palesa la conducta de cosificació i menyspreu dels acusats ver la víctima.

Entenem com hem dit que no hi va haver abusos (violació sense intimidació) sinó **agressió** (violació amb intimidació) i hi ha una nefasta conceptualització com a delicte continuat.

En relació al vot particular que absol en entendre que la relació va ser consentida, ja no parlem de error en la tipificació o subsumpció dels fets, sinó que en aquest cas es denota un anàlisi subjectiu dels fets allunyat del rigor jurídic i que deixa veure (sobretot quan, sense cap rigor psicològic ni jurídic, analitza desafortunadament les expressions facials de la jove per concloure el comportament consentit), un alo “castizo” de les velles sentències del antics delictes contra l’honor, pròpies del patriarcat de la dictadura, en que si no es tenia honor no es podia patir violació i que ens van portar a sentències tan inhumanes com immorals, en les que es negava a “certes” dones la possibilitat de ser violades, per portar una minifaldilla o per ser una treballadora sexual, o per ser la dona infidel. Sembla

obvi, doncs, que el Magistrat del vot particular ha oblidat que el delictes d'agressió sexual ja no protegeix l'honor, sinó la llibertat sexual individual, i no s'ha de valorar la "moral sexual col·lectiva" sinó si hi hagut real llibertat per acceptar la relació perquè qualsevol altre cosa és accés carnal in consentit, en si un atac a la llibertat sexual de la dona .

És doncs per tot l'expressat **que manifestem el nostre suport a les víctimes d'agressió o abusos sexuals dels tipus que siguin, i en aquest cas a la jove víctima de la manada de "llops ibèrics".**

Exigim que el Govern implementi els recursos preventius i proventius per tal d'evitar que més fets d'aquests es tornin a produir, i per això entenem que s'han d'implementar les polítiques de sensibilització, educació e igualtat, dotant la partida del Ministeri de igualtat de mes recursos preventius i així com ajudes socials i psicològiques per les víctimes de delictes sexuals.

Rebutgem l'ús hipòcrita, autoritari, torticero i partidista del partits del bloc constitucionalista d'aquesta injustícia (sentència de La Manada), atès que només permeten la crítica d'allò que ells decideixen que es criticable, coartant la llibertats de reunió i expressió quan els interessa i convertint el dret penal, en un dret penal d'autor no del fet.

Demanen que s'investigui a la Sra. Margarita Robles, i al Ministre Català per les filtracions que han fet a la premsa de dades i/o possible situació personal que només restaven al servei d'inspecció del CGPJ, del Magistrat del Vot particular.

Desitgem que el Tribunal d'Apel·lació o Cassació en el seu cas, valori la prova amb visió de gènere i rigor jurídic i entengui pertinent declarar la revocació de la sentència de la manada, ajustant la mateixa a dret d'acord amb les tesis de l'acusació pública i particular i d'acord amb el relats de fets que s'han donat per acreditats.